

(Sammefteds 44de Linie f. o.)

„Mere tvivlsomt stiller Udvalget sig derimod overfor Spørgsmaalet om Beskyttelse for de Industriegrene, der kun drives i enkelte, undertiden endog kun i et enkelt større Anlæg“.

og ligesom Betænkningen for 1883, henviser hertil:

udtales endelig i Udvalgets Erklæring fra ifjor:

„I Henseende til de ledende Grundfættninger for en ny Toldlovs Affattelse stiller Flertallet sig fremdeles i alt Væsentligt paa det tidligere indtagne Standpunkt. Som har fundet sit seneste Udtryk i det af Thinget i Samlingen 1882—83 vedtagne Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter med de dertil sig sluttende Afgiftsforslag. Det det fastholder de deri udtrykte Grundfættninger, gaar det ud fra, at de ved deres Gjennemførelse vil være at tage Hensyn til de væglende Forholbs Krav, og i saa Henseende finder det for Tiden særlig Anledning til at fæste Opmærksomheden paa den i de senere Aar foregaaede Svingning i Nabolandenes Toldpolitik. Denne Udvikling kan, efter Flertallets Formening, ikke give nogen rimelig Grund til at slaa af paa tidligere stillede Fordringer til den indenlandste Produktions Beskyttelse. Smidlertid anser Flertallet det dog for rigtigt kun at udtale sig med en vis Forbeholdenhed om dette Tvivspunkt som Følge af, at de enkelte Toldsatser ikke have været Gjenstand for en indgaaende Drøftelse mellem Thingene, og det derfor ikke paa Forhaand med Sikkerhed lader sig sige, om og hvorvidt ikke afvigende Ansuelser maatte kunne mødes i de enkelte praktiske Afgjørelser.“

Turde saaledes de her citerede Udtalelser give nogen Veiledning med Hensyn til hidtil herstende Landthingsopfattelser, saa borger nedenstaaende Uddrag af den titomtalte Betænkning fra Landhusholdnings Selskabet for, at Mindretallets her indtagne Standpunkt vil være i fuld Samklang med det, der indtages af vide Kredse i Samfundet og navnlig af de toneangivende i Landbruget (se Landhusholdnings-selskabets Bet. Side 7, 2det Stykke):

„Landbruget maa ønske en Toldreform, der først og fremmest tager Hensyn til

dets Interesser, medens den paa den anden Side dog ogsaa bør tage et fornuftigt Hensyn til Haandværkets, Industriens og Handelens Krav, dels fordi disse skulle optage Landbrugsbefolkningens Overstud og udbilles til at blive væghavende Kjøbere af dets Produkter, dels fordi Klogskabshensyn tale imod, at vi i den nuværende Periode, da de fleste af de europæiske Stater føre Krig med Toldsatser, give os til radikalt at ophæve vore Toldstranker, og dels fordi Billighed kræver, at der tages et vist Hensyn til Erhverv, der ere voxede op i Lø af, og i Tillid til beskyttende Toldsatser, selv om disse i mange Tilfælde ikke kunne rationelt begrundes. Men dette sidste Hensyn bør selvfølgelig ikke ved en ny Toldlov gives forøget Styrke, tværtimod bør man søge at komme mere og mere bort derfra, saa at vi ikke altid skulle være fordømte til gennem vor Toldlovgivning at modarbejde vort Lands Hovedinteresse (dets Landbrug). Vi tro, at ikke blot Landbrugets berettigede Krav fordrer, men at det ogsaa vil være i hele Samfundets Interesse, at Toldbeskyttelsen for Industrien bliver modereret og fornuftig reguleret, saa at den ikke, som Tilfældet er nu, rammer i Flæng, rammer gavnlige som mindre gavnlige Industrier mellem hverandre, spreder de produktive Kræfter stærkt, forhøier Prisniveauet og fordyrer Livet her i Landet.“

Det vil sees, at der saavel i det sidste Citat som i det foran citerede Stykke af Landsthingsudvalgets Erklæring af i Fjor findes Hentydninger til „den i Nabolandenes Toldpolitik foregaaede Svingning“. Ingen af Udtalelserne tager dog heraf Anledning til at hævde, at vi derfor ogsaa maa gaa videre i Beskyttelse, tværtimod — begge nøies med i den foreliggende Sammenhæng bestemt at fremhæve at man maa være varsom med at gaa til hyderligere Medfættelse af Beskyttelsen. Heri er Mindretallet ganske enig; men finder det dog hensigtsmæssigt overfor dette saa aktuelle Spørgsmaal nærmere at undersøge, om vort Land har de samme eller lignende Grunde, som vore Nabolande til en toldpolitisk Svingning. Mindretallet tror det ikke; thi allerede den Omstændighed, at Sverige og Tydskland ere langt anderledes udprægede